

Francesc Giral i Fernàndez, secretari de l'Ajuntament de Vilafranca del Penedès,

CERTIFICO:

Que el Ple Municipal en sessió celebrada el dia 25 de setembre de 2012 va adoptar l'acord següent:

"Atès que els nostres grups municipals han tingut coneixement de l'Anunci del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya (publicat al DOUE el dia 01.08.2012, al DOGC del dia 3.08.2012 i al BOE del 4.08.2012) pel qual es fa pública la licitació d'un contracte de gestió de serveis públics en la modalitat de concessió per a la construcció, la millora, la gestió i l'explotació de les instal·lacions que constitueixen la xarxa de proveïment Ter - Llobregat, que comprenen el tractament, l'emmagatzematge i el transport de l'aigua.

Atès que en el Plec de Clàusules Administratives objecte de la licitació disposa entre els elements inclosos dins el perímetre del contracte s'hi troben les següents instal·lacions:

"Conducció comarcal de Penedès-Garraf: des del dipòsit regulador de Masquefa, surt una canonada de fosa dúctil de 1.000 mm de diàmetre i 25 Km de longitud que porta l'aigua per gravetat fins el dipòsit del Garraf, al terme d'Olèrdola. A partir d'aquest punt, una altra canonada de diàmetre 700 mm i 10 Km de longitud, condueix l'aigua fins el dipòsit de la Costa, al terme de Sant Pere de Ribas."

Atès que les instal·lacions que es descriuen més amunt van ser finançades, al 50%, entre la Junta d'Aigües -després Agència Catalana de l'Aigua, ACA- i la Mancomunitat Intermunicipal Penedès-Garraf, en el ben entès que la participació de la Mancomunitat es va distribuir, proporcionalment, entre Vilafranca del Penedès i la resta de municipis mancomunats.

Al respecte hi ha un primer Conveni, de 1992 entre la Junta d'Aigües de Catalunya, Aigües Ter Llobregat i la Mancomunitat; però, sobre tot, tres Convenis entre Aigües Ter Llobregat i la Mancomunitat, de 30 de novembre de 1994 sobre el projecte de portada d'aigües del Llobregat, de 12 d'abril de 1996 sobre l'execució de les obres, i de 10 de desembre 1997 sobre la prestació del servei.

Doncs bé, de les clàusules primera, segona, cinquena, setena i divuitena, entre d'altres, d'aquest darrer Conveni es desprèn, sense lloc a dubtes que la Mancomunitat encomana a ATLL la prestació del servei d'abastament d'aigua en alta, per un termini de 15 anys -a comptar des de l'entrada en servei de les instal·lacions, prorrogables per tàcita reconducció per períodes successius de 10 anys, per mitjà de la cessió, per part de la Mancomunitat a favor d'ATLL, de l'ús i explotació de les instal·lacions a títol gratuït; això en el ben entès que, transcorregut el termini de 15 anys o de les seves pròrrogues, les instal·lacions reverteixen, gratuïtament, en favor de la Mancomunitat, amb les millores i accessions que haguessin guanyat i en condicions idònies per garantir la continuïtat de la prestació del servei.

Atès que la Llei 4/1990, de 9 de març tenia previst la participació directa dels governs locals en el Consell d'Administració de l'Ens d'Abastament d'Aigua. Així, a la seva exposició de motius es diu de forma terminant que: "La competència dels municipis sobre l'abastament a les poblacions és, però, inequívoca i, per tant, cap intent d'ordenació del sistema considerat no pot ignorar-la.[...] "es disposa expressament la participació de les entitats locals en l'adopció de les decisions relatives al sistema d'abastament que afecten la competència de la Generalitat".

Atès que en els annexes de la mateixa llei de creació dels ens ATLL es contenia una primera relació dels béns i instal·lacions de subministrament d'aigua que s'adscriuen a la societat a efectes de la seva gestió entre els quals la conducció comarcal Penedès -

Garraf, malgrat tractar-se d'instal·lacions de propietat municipal o de les societats municipals o mancomunitats d'abastament d'aigua.

Atès que ni la Mancomunitat Intermunicipal Penedès Garraf ni l'Ajuntament de Vilafranca del Penedès mai han renunciat a la titularitat dels seus béns integrats dins la Xarxa ATLL sinó que abans de la Llei 10/2011 érem titulars d'aquells béns i després d'aquesta Llei, també.

Atès que la dissolució d'ATLL no suposa altra cosa que els béns, terrenys, instal·lacions i serveis retornen a la disposició plena de cadascuna de les administracions titulars. ATLL només es titular d'aquells béns que ha adquirit amb els seus mitjans propis però mai dels béns que altres administracions han sufragat -en tot o en part- a càrrec dels seus pressupostos públics o dels béns i drets patrimonials que han adscrit al servei gestionat per ATLL .

Atès que els articles 5, 11 i la Disposició Addicional Primera de la Llei 4/1990 reforça aquesta posició quan assenyalen que:

"Resten afectats al servei públic de competència de la Generalitat els béns i les instal·lacions de titularitat pública que formen part de la xarxa bàsica d'abastament a què es refereix l'article 2.2. Aquests béns i aquestes instal·lacions s'adscriuen a l'Ens d'Abastament d'Aigua..." (Article 5)

"L'Ens d'Abastament d'Aigua és el titular de les obres i les instal·lacions que executi amb càrrec als seus recursos propis, i pot rebre l'adscripció d'altres per raó dels serveis que li correspon prestar". (Article 11)

"L'Ens d'Abastament d'Aigua, comptant amb l'autorització de l'Administració Hidràulica pot negociar amb les entitats locals afectades, convenis de col·laboració dirigits a la incorporació d'aquestes entitats a l'abastament des de la xarxa bàsica. Així mateix l'Ens pot negociar amb les entitats locals qualsevol altra conveni relacionat amb les matèries de la seva competència". (Disp. Add. Primera)

Atès que aquesta posició es veu reforçada per la redacció de l'article 35.2 del Decret Legislatiu 3/2003, de 4 de novembre que aprova el Text Refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya quan diu que:

"Les instal·lacions de la xarxa Ter-Llobregat enumerades a l'Annex 1 que hagin estat construïdes o siguin explotades en execució de contractes de gestió del servei públic d'abastament d'aigua, de concessions per a l'aprofitament del domini públic hidràulic o per qualsevol altra situació vinculada a la prestació del servei d'abastament de poblacions mantenen la titularitat actual"

Així mateix l'article 38.1 del DL 3/2003 al seu article 38.1 manté que:

"La Generalitat és la titular de les obres i instal·lacions que executi amb càrrec al seus recursos propis i que formin part de la Xarxa Ter-Llobregat, i pot rebre l'adscripció d'altres recursos per raó dels serveis que li correspongui prestar".

Atès que cap d'aquestes disposicions legals han estat derogades ni modificades per la llei 10/2011, de 29 de desembre que ha disposat la dissolució de l'Ens d'Abastament d'Aigua, creat per la Llei 4/1990, de 9 de març, d'ordenació de l'abastament de l'aigua a l'Àrea de Barcelona, pel que quan la citada llei 10/2011 disposa que els béns de ATLL queden adscrits al patrimoni de la Generalitat, sols ho pot fer-ho i pot afectar a aquells béns, drets o participacions en el finançament i en la titularitat que hagués fet directament la Generalitat, que hagués rebut en traspàs de l'administració de l'Estat, o que hagués executat o aportat l'Agència Catalana de l'Aigua o la mateixa empresa pública ATLL amb càrrec a fons propis.

Atès que si la Generalitat pretén disposar com a propis (a efectes concessionals i per tant a efectes de percepció dels corresponents cànon) la totalitat dels béns i drets de titularitat municipal, entre ells els d'aquest ajuntament, valent-se de les disposicions de la llei 10/2011, de 29 de desembre de simplificació i millorament de la regulació, ens trobaríem en una situació d'expropiació per via legal, que hauria de donar lloc al corresponent procediment expropiatori, amb la corresponent indemnització als seus legítims titulars, conforme al previst en l'article 33.3 de la vigent Constitució espanyola, disposició que resultaria infringida cas que es volgués aplicar la llei 10/2011, de 29 de desembre amb un sentit incautatori amb les greus conseqüències d'inconstitucionalitat que això suposa.

Atès que aquesta denúncia d'inconstitucionalitat (per infracció del disposat en l'article 33, apartat 3 de la Constitució vigent) "3. Ningú podrà ser privat dels seus béns ni dels seus drets sinó per causa justificada d'utilitat pública o d'interès social, mitjançant la corresponent indemnització i de conformitat amb allò que les lleis disposin" afecta de forma expressa al contingut de la Disposició de la llei 10/2011 de 29 de desembre, que fa referència a la Dissolució de l'Ens d'Abastament d'Aigua, en la mesura en que es vulgui interpretar per la Generalitat que quan s'afirma que pretén incorporar directament -per mandat legal- al patrimoni de l'administració de la Generalitat "... els béns que en la data d'entrada en vigor d'aquesta llei estiguin adscrits a l'Ens d'Abastament d'Aigua s'incorporen al patrimoni de la Generalitat i no se'n modifica la qualificació jurídica original."

Atès que la Llei de Contractes del Sector Públic en la seva redacció donada pel RDL 3/2011 no permet al seu article 24.6 que béns de titularitat de l'Ajuntament i la Mancomunitat siguin objecte de gestió indirecte com es pretén mitjançant l'anunci de licitació.

Atès que l'únic argument que existeix és el de dir que l'actual règim d'explotació és inviable però enlloc es demostra aquesta afirmació. D'aquesta manera no figura com és obligat:

L'explicació del Projecte Finance i les seves desviacions i quines són les circumstàncies que han provocat aquesta situació (conjunturals, estructurals, polític-administratives), o l'explicació de quines de les seves previsions no es podran complir.

No s'ha fet cap estudi d'alternatives que justifiqui perquè, entre totes les possibles -com després s'argumentarà- finalment l'opció escollida IMPLÍCITAMENT és la de desprendre's de la gestió directa per passar a la gestió indirecta per concessió de l'explotació a una empresa privada durant 50 anys, ni perquè aquesta opció ha de ser més avantatjosa que d'altres possibles i més desitjables, com és mantenir la titularitat pública de la gestió del servei d'abastament en alta, quan -com ja s'ha dit en la primera al·legació- no és veritat que la legislació d'aigües de Catalunya OBLIGUI a dita privatització.

La necessitat de justificar l'alternativa escollida i la anàlisi comparativa d'alternatives, en els diversos aspectes -no sols econòmics, sinó també socials i ambientals- és un requeriment tant de la refosa de legislació reguladora dels contractes d'administracions públiques (citada) -article 8 i 132, sinó també de la llei catalana d'avaluació ambiental de plans i programes.

Atès que de la lectura dels Plecs en resulten tot un seguit de conceptes que el concessionari té dret a repercutir en la tarifa, però a més aquestes previsions són incomplettes i incorrectes tècnicament i econòmicament, el que farà que l'equilibri econòmic financer de la concessió no es pugui complir (amb les corresponents reclamacions indemnitzatòries o de major retribució per part de la concessionària) o que no es facin les inversions i millores necessàries.

Atès que en el període de 50 anys de la concessió hi hauran inversions importants de reposició i millora. En aquest període previst de 50 anys, per acció del canvi climàtic i

variable demogràfica, caldran recursos hídrics addicionals per fer efectiva la garantia de subministrament, en quantitat i qualitat, i depèn d'on vinguin aquests recursos (reutilització, recuperació d'aqüífers, noves ITAM's, o transvasaments....) els costos seran superiors als previstos en el cronograma d'evolució de costos i tarifes. No hi ha marge per cobrir aquest, més que provables increment, i llavors el concessionari demanarà l'equilibri econòmic financer.

Atès que tots aquests elements acabaran afectant directament als usuaris amb els augmentos de tarifes.

Atès que el contingut de l'objecte del contracte que se sotmet a licitació té importants incidències mediambientals i infringeix l'article 1 de la Llei catalana 6/2009 de 28 d'abril.

Atès que la licitació no fa cap referència i passa totalment per alt, les implicacions ambientals, energètiques, climàtiques, socials, i no va acompanyat de la documentació requerida per la legislació d'avaluació ambiental de plans i programes.

Atès que en cap cas es pot considerar que l'Avantprojecte D'EXPLOTACIÓ D'OBRES PER A LA GESTIÓ I EXPLOTACIÓ DE LES INSTAL·LACIONS QUE INTEGREN LA XARXA D'ABASTAMENT D'AIGUA TER-LLOBREGAT, que es va posar a informació pública, complís ni des del punt de vista "formal" (documents incorporats al expedient i tràmits d'informació i consulta seguir) ni des del punt de vista material o dels continguts, els requeriments per ser considerat com el corresponent Informe de Sostenibilitat ambiental, ni s'ha formulat la corresponent Memòria de sostenibilitat ambiental, que sustenti i justifiqui (des del punt de vista ambiental) els continguts dels Plecs de condicions tècniques, ni el plec de condicions administratives, ni el Projecte d'explotació ni el Reglament del Servei que es vol concessionar.

Atès que els continguts dels Plecs de condicions tècniques i administratives, obvien i contradiuen prescripcions legals i reglamentàries vigents a Catalunya en matèria de gestió d'aigües, implementades en aplicació de la Directiva Marc de l'Aigua Europea 60/2000 i desplegades en el Text refós de la Llei d'aigües de Catalunya.

Atès que en les prescripcions tècniques i en concret en el Projecte d'explotació passen per alt les prescripcions del PLA DE GESTIÓ DEL DISTRICTE DE CONCA FLUVIAL DE CATALUNYA, aprovat pel Govern de la Generalitat de Catalunya, ratificat i avalat pel Govern de l'estat i presentat i validat per la Comissió Europea, en compliment de LA DIRECTIVA MARC DE L'AIGUA.

Atès que en els plecs no es respecta ni assumeix l'obligació de complir un Pla de cabals mínims de manteniment de les diverses conques fluvials de Catalunya, malgrat ser un pla ja confeccionat en aplicació del Pla de Gestió de les conques, sinó que al contrari, la necessitat de respectar aquests plans de gestió és contemplada en els plecs com una "excepció" o una "possibilitat futura", que donaria lloc a compensacions al concessionari o a la revisió de tarifes.

Atès que no es tenen en compte ni es respecten els Protocols d'explotació dels recursos de captació i producció d'aigua que van ser aprovats pel Consell d'administració de l'empresa ATLL i per l'Agència Catalana de l'Aigua, i estan plenament vigents de forma que (de forma equivocada) els plecs de condicions tècniques i administratives, i en concret el Projecte d'explotació i el Reglament del servei, parteixen del supòsit de continuar captant 60 Hm3 any des del Ter i 30 Hm3 any des del Llobregat, desautoritzant la dessaladora com a opció normal de captació de recursos hídrics, per les diverses situacions i incompleix el pla de retorn de recursos hídrics a la conca del Ter.

Atès que en el plec de condicions administratives i econòmiques es preveu que els riscos econòmics derivats de situació de sequera, que afectin al marge d'explotació de la concessionària han de ser assumits a càrrec dels pressupostos de la generalitat o per revisar la retribució del concessionari, tot i que es diu de forma expressa que aquest risc

no pot ser considerat causa de força major sinó que és una circumstància previsible i recurrent, amb un cicle de recurrència d'uns sis anys, aproximadament, pel que el lògic i legal és que aquestes eventualitats i els majors costos afegits s'haurien d'integrar en l'estudi econòmic i d'explotació.

Atès que després de la convocatòria del concurs per a l'adjudicació, l'entitat ATLL ha adoptat acords de modificació de tarifes que modifiquen les circumstàncies econòmiques. En concret NOVES TARIFES, APROVADES PEL CONSELL D'ATLL PER 2012, La pujada de la tarifa mitjana actual d'ATLL ha estat de l'ordre d'un 70 %, amb el què ha passat de 0,38 /m³ a 0,65 €/m³.

Atès que aquesta circumstància econòmica és nova, en relació a l'estudi econòmic-financer que es va tenir en compte en la memòria justificativa de la necessitat de privatitzar el servei, que com ja s'ha dit en anteriors arguments, es refereix pràcticament de forma exclusiva a la inviabilitat econòmica de l'explotació amb les tarifes que estaven vigents en el moment d'adoptar-se l'acord de procedir a la privatització.

Atès que els mateixos estudis econòmics i el "Finance Project" amb el que va treballar l'empresa pública ATLL i que es diu que no es podia complir, contempla que amb poc més dels 0,70 €/m³ ATLL tira endavant, inclòs el retorn del deute, de forma que pràcticament ja s'ha assolit l'horitzó de sostenibilitat econòmica amb la nova tarifa de 0,70 €/m³ i no cal arribar a 0,85€/m³.

Atès aquesta circumstància econòmica és nova i molt rellevant en relació a l'estudi econòmic financer que es va tenir en compte en la memòria justificativa de la necessitat de privatitzar el servei i n'altera les condicions de la concurrència.

Atès que com que no s'ha previst que ha d'existir un PLA SECTORIAL DE CABALS DE MANTENIMENT (PSCM de les CIC) FET PERÒ NO APROVAT OFICIALMENT (tal com mana la directiva marc de l'aigua i el pla de gestió de les conques internes de Catalunya), això suposarà que quan s'aprovi, la concessionària podrà considerar-ho com un canvi de disposicions relatives al proveïment (i demanar revisió de la seva retribució) pels majors costos que suposi no disposar de cabals dels rius.

Atès que la utilització de les ITAM's sols es considera com un recurs extraordinari per raons de sequera i s'estabeix un cost mínim d'explotació de 6 ME i tot el que superi aquest cost d'explotació serà assumit pels pressupostos de la Generalitat o per mitjà de millora en la retribució.

Vista la moció aprovada per unanimitat per aquest plenari en data 27 de març de 2012, i vist que l'informe jurídic que es demanava en la mateixa, que ha encarregat Aigües de Vilafranca, i que ha estat emés en data 20 juliol de 2012 conclou, entre d'altres qüestions, les instal·lacions a les que es refereix Avantprojecte d'obres per a la licitació del contracte administratiu de gestió i prestació del servei d'abastament d'aigua en alta Ter-Llobregat com Conducció comarcal Penedès-Garrafr són de titularitat de la Mancomunitat Intermunicipal Penedès-Garrafr, i que qualsevol canvi en la gestió hauria

És per tot el que s'ha dit que el Ple Municipal **ACORDA:**

Primer.- Refermar-se en la moció aprovada per unanimitat el 27 de març de 2012 en el sentit de defensar el caràcter públic de l'ens ATLL que abasta d'aigua el nostre municipi i de rebutjar l'apropiació improcedent del patrimoni dels ens locals del Penedès per part de la Generalitat amb intenció de transferir-ne la gestió a una empresa privada.

Segon.- Instar als Governos Municipals de l'Ajuntament de Vilafranca del Penedès i de la Mancomunitat Intermunicipal Penedès Garrafr a que d'acord amb els arguments exposats i per tal de defensar els interessos patrimonials d'aquest ajuntament, iniciï un REQUERIMENT PREVI efectuat d'acord amb l'article 44 del TRLCSP perquè es procedeixi a

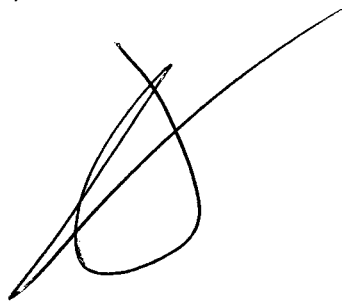
revocar l'anunci de licitació publicat al DOUE el dia 01.08.2012, al DOGC del dia 3.08.2012 i al BOE del 4.08.2012.

Tercer.- Traslladar aquest acord a la Conselleria de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, al Consell d'Administració d'ATLL, als grups parlamentaris del Parlament de Catalunya, a la Mancomunitat Intermunicipal Penedès Garraf i als ajuntaments que en formen part, als consells comarcals de la vegueria, a la Plataforma Aigua és Vida i a les entitats ambientalistes de la vila.

Quart.- Difondre l'adopció d'aquest acord per tots els mitjans municipals i pel servei de premsa de l'Ajuntament".

Perquè així consti, signo aquest certificat amb el vist-i-plau de l'alcalde.

Vilafranca del Penedès, 27 de setembre de 2012.

AJUNTAMENT
VILAFRANCA
DEL PENEDÈS
Alcaldia

Vist i plau, l'alcalde,

Pere Regull i Riba

